

Milan Vidlák: Nejlepší analýza současné pandemie. Jasně, stručně, přehledně a v souvislostech

- CZ24 News | 18. května 2020

Už několik měsíců neslyšíme od rána do večera v médiích o ničem jiném než o koronaviru. V březnu se kvůli infekční nemoci téměř zastavil svět a vlády mnoha zemí na světě sáhly k dosud bezprecedentním opatřením, kdy zavřely doma obyvatelstvo, nasadily lidem náhubky v podobě roušek či komických plexiskel, a synchronizovaným postupem doslova vypnuly globální ekonomiku.

Při pohledu na televizní či novinové zpravodajství zde však vyvstal jeden zřetelný a velmi zajímavý paradox: čím více o koronaviru média mluví, tím méně je situace přehledná.

Jen malá hrstka lidí je schopna uprostřed koronavirového šílenství používat vlastní mozek a kriticky přemýšlet, zorientovat se v problematice a odlišit důležité věci od kouřových clon a vějíček, jež odvádějí od podstaty problému.

Četl nebo viděl jsem již několik analýz, které dokázaly přinést zajímavé shrnutí a pohled na věc, ale jedna mezi nimi obzvláště vyniká – jak formou, tak obsahem. Video, které umístil na své stránky knižní nakladatel Pavel Kamas, je krásným příkladem, jak to vypadá, když se hlava používá k myšlení, a o kolik by na světě bylo lépe, kdyby ji do tohoto procesu bylo ochotno zapojit více lidí.

Jedinou vadou na tomto pokusu o shrnutí „Akce Covid-19“ je kontroverznost jejího autora. V tomto případě je totiž velmi snadné zaútočit na jeho osobu, a tím naprosto odvést pozornost od toho, co ve videu říká a na jaké zdroje odkazuje, či jestli to, co říká, dává smysl, nebo nedává. Bohužel přesně to, jak je jejich zvykem, udělala korporátní média, která mají sama máslo na hlavě a z lidí si (nejen) při „informování“ o koronavirové pandemii dělají dobrý den. Začněme tedy z těchto praktických důvodů několika slovy o osobě autora, abychom se mohli pohnout dál.

Pavel Kamas se narodil v roce 1980 v rodině české Němky z Horního Slezska, která byla operní sboristkou, a operního sólisty z Hané. Díky svým kořenům se celý život zabírá německou kulturou, německým jazykem a německými dějinami. Vyučil se truhlářem, odmaturoval na ekonomické škole a studoval hru na klavír a operní zpěv po vzoru rodičů, po maturitě ale začal podnikat v polygrafickém průmyslu a překládat z němčiny a do němčiny. V roce 2012 pak založil nakladatelství Guidemedia etc., které se řídilo mottem „Kde ostatní končí, my teprve začínáme“. Jeho cílem prý je „důsledná a nesmlouvavá detabuizace temných zákoutí vrchností naordinované a strážené historiografie“.

Pod tím si lze představit cokoli, ale v kostce řečeno, pod hlavičkou „historické dokumenty“ vydal Kamas několik kontroverzních titulů, například knihu projevů Adolfa Hitlera. Za to si vysloužil předvolání k výslechu pro podezření z trestného činu zveřejňování neobvyklých historických informací a „podpory a propagace hnutí směřující k potlačování lidských svobod“. Po dlouhých tahanicích loni Nejvyšší soud zprostil vydavatele definitivně obžaloby, jeho reputaci to však nijak nezlepšilo, neboť se těší a zřejmě navždy těšit bude všeobecné nálepce „nácek“.

Kamarádi se navíc s podobně kontroverzními a extrémními lidmi typu Adama B. Bartoše, což představuje společenský polibek smrti. Někteří lidé si ale v tom, že jdou za všech okolností proti proudu, libují, a tato pozice jim z nějakého důvodu vyhovuje.

Loni Kamas založil své vlastní vydavatelství, ve kterém prý hodlá navázat na svou dosavadní nakladatelskou činnost. Nevím, jestli je to víc chytrý obchodník, nebo opravdu nácek, případně má jiné důvody, nikdy jsem ho neviděl ani s ním nemluvil a jeho jméno jsem zaznamenal jen v souvislosti se soudním procesem, jehož byl účastníkem.

Tím, že jsem ale nejdřív viděl jeho video analyzující koronavirovou pandemii a až pak jsem zjistil, kdo je, nebyl jsem ovlivněn jeho nevalnou pověstí a mohl jsem se soustředit jenom na to, co říká. A právě to se mi osvědčilo při práci již mnohokrát – nehodnotit primárně osobu, která něco sděluje, ale poslouchat obsah samotného sdělení a vždy se nad ním zamyslet.

Jen tak si může člověk udělat svůj vlastní názor, zachovat si nadhled a posouvat se dál a neuzavírat se v bublinách. I „nácek“, jakkoli se můj pohled na svět od toho jeho liší, totiž může mít pravdu. A naopak ti, kteří sami sebe označují za „nezávislé“, „seriózní“, či dokonce „slušné“ médium, můžou lhát, až se jim od huby práší. Tak jako v tomto případě.

Do práce

Pavlu Kamasovi se povedlo trefit hřebíček na hlavičku takovým způsobem, že za necelé tři týdny jeho shrnutí nasbíralo od 20. dubna již přes 280 000 zhlédnutí a šíří se dál. YouTube ho sice smazalo, ale Facebook zatím nikoli. Jeho video se stalo terčem různých protidezinformačních iniciativ typu Manipulátoři.cz. Ti sice deklarují, že vznikli jako server odhalující dezinformace, ale v praxi fungují jako kydač špíny na všechny, kteří nesdílejí všeobecnou a jedinou schválenou pravdu. Zjednodušeně řečeno, kryjí všechny ty bludy a nesmysly, které do éteru šíří korporátní média, jež slouží výhradně jako „prostitutky mocných“.

Podobně jako Manipulátoři.cz funguje i Dezinfoservis platformy Covid19CZ, tvořené různými technologickými společnostmi a nevládními organizacemi, které zřejmě doufají, že na ně zbydou nějaké miliony ze státního rozpočtu i po krizi. Protože pokud ne, ztrapňují se teď zbytečně a nezbyde jim nic jiného než se živit normální prací. Což bude v jejich případě problém.

Prostor Dezinfoservisu poskytuje Seznam.cz, který stojí v první linii médií, jež umělou hysterii kolem koronaviru s gusem rozdmýchala. Manipulátoři i Dezinfoservis samozřejmě založili celou kampaň proti videu Pavla Kamase na tom, jakou má pověst a že je „nácek“, nikoli na zkoumání toho, co ve videu říká o koronaviru. Nejvtipnější je, že Manipulátoři a Dezinfoservis odkazují jeden na druhého, aby si dodávali větší legitimacy. Sami můžete posoudit [zde](#), jak se jim to daří, je to velmi poučné.

V současné koronavirové „pandemii“ můžeme pozorovat dva extrémy. Na jedné straně korporátní média, bez jejichž vydatné spolupráce by se nikdy nemohlo podařit vyvolat celosvětovou paniku a hysterii, ačkoli o její oprávněnosti panuje i mezi odbornou veřejností stále větší pochybnost. A na straně druhé mnohá alternativní média, která si hrají na „opozici mainstreamu“ a ve svých čtenářích vzbuzují dojem, že je informují o tom, co se ve světě skutečně děje či co se odehrává „za oponou“.

V případě koronaviru ale většina z nich byla mainstreamovější než mainstream a předháněla se v rádobý senzačních, až fantasmagorických zprávách o tom, jak je virus ještě víc smrtící, než se uvádí v běžných médiích (v těch, která dělala lidi od rána až do večera virem, kvůli kterému se zavřel celý svět do karantény?), čímž se zesměšnila ještě více než v případě svých obvyklých „konspiraček“, ve kterých jsou schopna semlít páte přes deváté. Vrcholem z poslední doby jsou zaručené zprávy o tom, že byl Bill Gates zatčen za svou agendu proti lidstvu, přičemž ten několik dní po svém údajném zatčení dělal živý rozhovor do médií. Obě skupiny médií, korporátní i alternativní, byly tak zaměstnány svou agendou, že nechtěly nebo nebyly schopny vidět realitu a to, co se děje přímo před jejich a našima očima.

Proto je analýza Pavla Kamase tak osvěžující a většinu mediálních produkcí strčí spolehlivě do kapsy. V půlhodinovém videu je totiž schopen nejen pracovat se zdroji, které pod videem poctivě uvádí a mezi které patří „oficiální“ prameny jako WHO, deníky Die Zeit, Frankfurter Allgemeine Zeitung či die Welt, ale především uvažovat v souvislostech a o věcech samostatně a kriticky přemýšlet. Tedy to, na co česká média (i jejich konzumenti) dávno rezignovala, neboť obvykle jen papouškují to, co jim nakukají politici a úřady (v případě korporátních médií), nebo překládají senzační zprávy z obskurních anonymních zdrojů (alternativní média).

Právě na to naráží autor hned v úvodu videa s názvem **O virus tu nejde**, ve kterém shrnuje svůj pohled na věc: „Koronavirus obrátil glóbus naruby. Systémová média zaměstnávají všeobecnou pozornost statistikami nakažených, počty obětí a vyléčených, jedna diskuse s odborníky a politiky střídá druhou. Jak moc je nový virus nebezpečný? Jsou opatření vlády rozumná nebo zcestná? Jak rychle se virus šíří? Stihneme všechny otestovat? Nosí všichni poctivě roušky?

Regály masmediálního supermarketu doslova přetékají. Nabídka systému kritických alternativních zdrojů je rovněž pestrá. Byl nebezpečný virus vyvinut v USA a použit proti Číně? Nebo je to biologická zbraň Číny nasazená proti Západu? A jakou roli hrají globální elity? V záplavě protichůdných a část kusých informací není lehké se zorientovat.

V následujícím příspěvku se proto zabývám fakty, která já osobně považuji za nejdůležitější pro pochopení skutečného významu koronové hysterie a která mě osobně přesvědčila o tom, že o virus tady nejde.“

Nejlepší analýza týkající se koronaviru a všeho okolo vůbec...

Silný je hned úvod Kamasova rozboru, kde rekapituluje, jak to všechno začalo. „31. prosince 2019 přispěchaly čínské úřady za Světovou zdravotnickou organizací (WHO) s 27 případy zápalu plic neznámého původu. Cože? V zemi, která má 1,4 miliardy obyvatel, způsobilo rozruch 27 případů zápalu plic? Navíc ve městě Wu-chan, které je srdcem středočínského těžkého průmyslu a které se na mezinárodním indexu kvality ovzduší trvale umísťuje v červené oblasti 151–200, což je hodnota označovaná jako zdraví škodlivá? Tak v této lokalitě s více než 10 000 000 obyvatel se objevilo 27 varovných případů zápalu plic, přičemž 10 nemocných mělo přes 80 let a jen tři pod 60. Během následujících čtyř dní nahlásila Čína WHO, že počet nemocných zápalu plic narostl již na závratných 44 případů. 7. ledna přišli Číňané za WHO s tím, že v těle nemocných objevili jakýsi nový druh koronaviru.

Na tomto místě je třeba si nejdřív uvědomit, že to poslední, co totalitní Čína dělá, je, že roztrubuje do světa své vnitřní problémy. Politicky je zcela nepředstavitelné a medicínsky naprosto směšné, že by Čínani alarmovali WHO kvůli 50 nemocným lidem z důvodu ohrožení světového zdraví. A jaká byla reakce WHO? Řekla snad „přátelé, vraťte se na zem, a až budete mít 50 000 nemocných, tak se na to podíváme, ale teď se hodte do klidu?“ Ne, namísto toho o tři týdny později, 30. 1. 2020, vyhlásila WHO globální stav zdravotní nouze. Důvod? Celých 80, podle některých zdrojů 170 mrtvých. Na zápal plic. V Číně. Kde žije 1 400 000 000 lidí. Pro srovnání, věděli jste, že v letech 2017 a 2018 byla největší chřipková sezona za posledních 30 let? Že u našich sousedů v Německu si vyžádala 25 000 obětí na životech? To je jedno celé Uherské Hradiště nebo dvě Litomyšle. Kde tehdy byla WHO, když teď jí stačila stovka obětí zápalu plic k vyhlášení celosvětového nouzového stavu? Zavíraly se obchody, školy, továrny? Hranice států? Zavírala se půlka světa do domácího vězení? Nosili jste roušky?“

Dezinfoservis si stěžuje, že autor připodobňuje koronavirus k chřipce: „Pavel Kamas zde ukazuje v příkladu na pacienty trpící nesouvisející chorobou (chřipkou), což používá jako zástupný argument pro to, že ani za okolností, kdy lidé umírají na známou chorobu, tak není vyvolán stav nouze a zákaz

vycházení. Jednoznačně zde přináší nerelevantní slabší argument, kterým se snaží snížit vážnost aktuální situace. Chřipka a onemocnění koronavirem mají ovšem pramálo společného, a nemohou tedy být použity jako zastupitelné příklady.“

Ale s čím jiným bychom asi měli Covid-19 srovnávat než s nejznámější infekcí dýchacích cest, která má stejné či velmi podobné příznaky? Vždyť to tvrdí stále větší množství samotných lékařů, v Česku i ve světě. Pokud by se neprováděly testy na konkrétní virus, v tomto případě SARS-CoV-2, nikdo by nepoznal, jaký konkrétní typ viru infekci způsobil. „Tvrdí se, že SARS-Cov-2 způsobuje nové závažné onemocnění Covid-19. Důkaz neexistuje, příznaky jsou stejné jako u chřipky. Nebo je snad nějaký rozdíl mezi kašláním covidovým a kašláním chřipkovým? Na čem to tedy stojí? Inu, na prohlášení WHO, které převzaly vlády a lékařský mainstream. Je to jen nový obchodní název pro chřipku,“ argumentuje Pavel Kamas.

Faktem je, že drtivá většina případů má velmi podobný či totožný průběh jako jakékoli jiné nachlazení či viróza; velká část nakažených dokonce nemá příznaky žádné. Autor zmiňuje i roli WHO v celé koronavirové pandemii. Světová zdravotnická organizace je nejvyšší autorita pro světové zdraví, která ale zdaleka není tak nezávislá, jak se tváří. Dříve ji sice platily jednotlivé státy světa, ale to už dávno není pravda.

Například podle výroční zprávy z roku 2017 je jejím největším sponzorem Nadace Melindy a Billa Gatesových, která poslala na její konto 324 000 000 dolarů; druhá Světová banka poslala „jen“ 145 000 000 dolarů. Tedy typičtí reprezentanti globálního byznysu. Londýnský profesor David McCoy dokonce v článku, který vyšel 4. dubna 2017 v německém deníku Die Zeit, označil Billa Gatese jako faktického šéfa WHO. Odjakživa platí totiž to, že kdo platí, ten také poroučí. Podle profesora McCoye by se WHO bez sponzoringu Billa Gatese zhroutila.

Bill Gates je zároveň jedním z největších propagátorů očkování ve světě a investorem do vakcinačního průmyslu, neboť financuje i GAVI – Globální alianci pro vakcinaci a imunizaci. V tomto světle nezní příliš překvapivě, že WHO tak vehementně propaguje očkování, jež představuje pro farmaceutické firmy obrovský byznys... Takhle vypadá „nezávislost“ v praxi.

Možná nejpřekvapivější, leč snadno ověřitelnou informací v analýze Pavla Kamase je zmínka o tom, že tři měsíce před vyhlášením pandemie, v říjnu 2019, uspořádal „spolumajitel“ WHO Bill Gates v New Yorku naprosto neuvěřitelnou akci, která vrhá na dnešní dění zcela nové světlo.

Odborníci amerického výzkumného centra Johns Hopkins Center for Health Security, světové organizace World Economic Forum, Centra pro kontrolu a prevenci nemocí (CDC) a členové Nadace Billa a Melindy Gatesových se zde sešli, aby uspořádali globální epidemiologickou „válečnou hru“, kterou nazvali „Event 201“. Vytvořili v ní fiktivní koronavirus CAPS a spustili simulovanou pandemii. Zdrojem viru CAPS byl chov prasat v Brazílii, kde se nakazil místní farmář. CAPS byl vymyšlen tak, že zabíjel ještě o něco více než SARS, a zároveň se šířil zhruba jako sezonní chřipka. Pandemie začala nenápadně. Onemocněli lidé, kteří přišli do kontaktu s nakaženým farmářem a postihla je v tu chvíli neznámá choroba, s příznaky podobnými chřipce či zápalu plic.

No, a když si tohle všechno experti pečlivě nacvičili, začal se šířit opravdový koronavirus – jenom ne z prasat v Brazílii, ale z netopýrů v Číně. To je ale náhoda! Asi ho experti cítili ve vzduchu. Co bychom si jen bez takových jasnovídců počali.

Tvůrce simulace zajímal především ekonomický dopad takové pandemie. Když propukla fiktivní globální finanční krize, burzy spadly o 20 až 40 procent a globální hrubý domácí produkt poklesl o 11 procent. Zatímco Pavel Kamas touto koincidencí podporuje tvrzení, že šlo o uměle vyvolanou globální akci, a ironicky označuje Event 201, který jí předcházela, jako „dobrý trénink“, Dezinfoservis naproti

tomu tvrdí: „Simulace byla založena na nácviku reakce na šíření koronaviru, to však automaticky neznamena, že by organizátoři věděli o typu koronaviru, který později způsobil nemoc Covid-19.“ O tom, která varianta je pravděpodobnější, si laskavý čtenář jistě udělá představu sám.

Autor videa má vynikající analytické i vyjadřovací schopnosti a vše sděluje tak srozumitelně, že by jeho video mohlo sloužit jako výukový materiál pro novináře, politiky, úředníky i všechny občany, kteří koronavirové bajky polykají i s navijákem. Dělá si také legraci z toho, jak doktoři v jednotlivých státech zacházejí se statistikami, když cituje německého lékaře Boda Schiffmanna. Ten glosuje agendu kolem Covid-19 slovy: „Když dostanete infarkt a spadnete ze střechy domu na hlavní ulici, kde vás přejde auto a po něm ještě autobus, načež se vzápětí přiznají lev a ukousne vám nohu, a vy se z nějakého důvodu přesto dostanete do nemocnice živí, a tam vám pár minut před smrtí udělají stěr, který bude pozitivní na Covid-19, tak budete považováni za oběť koronaviru. Takhle se dnes vědecky pracuje. To je bizarní.“

Vůbec nejzajímavější je poslední část analýzy, ve které Pavel Kamas dochází s přihlédnutím ke všem souvislostem k závěru, že koronavirus není problém zdravotní, ale mocensko-politický.

„Neviditelný virus sezonní rýmy, který lze podle potřeby najít u všech a zároveň u nikoho, a který se projevuje jako nemoci, které tu vždy byly a budou, virus, jenž nelze uchopit a všichni se ho bojí, elegantně vyřeší celou agendu. Není třeba se bát masových demonstrací, naštvaných nezaměstnaných, ti sedí pěkně doma a ve vlastním zájmu chrání své zdraví a zdraví spoluobčanů. Sdružování stejně smýšlejících, například zruinovaných živnostníků, bez vědomí velkého bratra? Vyloučeno. Je třeba dodržovat odstup, nikdo se přece nechce nakazit. (...) Úspěch je jistý. Viníci budou vypadat jako zachránci, kteří to dobře zvládli, mediální komplicové budou pět oslavné ódy, a naivní většina bude vše kvitovat jako vždy aplausem,“ glosuje Pavel Kamas, kterému se povedlo vytvořit s přehledem nejlepší a nejerudovanější analýzu současné situace, kterou jen stěží něco překoná a která si zaslouží obrovskou poklonu.

Zároveň celá tato zkušenost představuje velkou příležitost pro ty, kteří chtějí porozumět tomu, co se se světem děje, a nenechat se tak jednoduše zblbnout. Kdy jindy jsme měli takovou příležitost sledovat v přímém přenosu, jak snadno se dá manipulovat lidstvo, než teď? Nevím jak vy, ale pokud si můžu vybrat, tisíckrát radši upřednostním pravdu od chytrého „nácka“ než bláboly od „slušných“ a „respektovaných“ idiotů. A darebáků, kteří zneužívají lidské hlouposti.

Milan Vidlák